

Otovice

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Broumov

Nadmořská výška: 354 m n. m.

Počet obyvatel: 342

Adresa URL: www.obecotovice.cz

Okres: Náchod

GPS souřadnice: 50.557500N, 16.387500E

První pís. zmínka: 1300 (723 let)

PSČ: 549 72

Historie obce Otovice

Vrch Hoprich býval slovanské hradiště. Zalesněn byl z velké části až po válce. Sráz nad řekou Stěnavou je erozní nárazový břeh, kde se nacházejí rostlinné zbytky z období permu, přesličky, plavuně a další zkameněliny.

O tom, že se na Hoprichu pěstoval mimo jiné i chmel, svědčí jeho hojný výskyt do dnešních dnů, kdy se zde v době sklizně dá nasbírat i několik metrů chmelových šištic. Suťový terén poskytuje bohatou nabídku úkrytů zemním obratlovcům a bezobratlým živočichům. Dobrovolný spolek hasičů byl založen v roce 1879, ale až v roce 1939 obec zakoupila motorovou stříkačku.

Kromě hasičů byl v obci myslivecký (střelecký) spolek, dívčí pěvecký spolek, smíšený pěvecký sbor, jazzová kapela, dechová kapela, sportovní spolek atletů a fotbalistů. Hřiště bylo na tom samém místě jak je dnes. V obci se dokonce vyučovalo i hudbě. 5. 4. 1889 projel obcí první osobní vlak. Stalo se tak poté, co trať Meziměstí - Broumov byla prodloužena do Střední Stěnavy s připojením do Nové Rudy. Už tehdy zřídily Rakouské státní dráhy v obci dvě zastávky.

Obec se proslavila i těžbou vápence. Vápenky vznikly v druhé polovině 18. století. Těžba postupně ustávala a teprve ve 30. letech 20. století byla opět obnovena.

Byl postaven mlýn na mletí vápence a pece na pálení vápna. Vápno se vozilo po železnici až do kraje, a protože nebylo kvalitní (mělo šedou barvu), používala se k vápnění polí. Za protektorátu byl vývoz do Čech zakázán. Byl také kvůli válce nedostatek pracovních sil. A tak před koncem 2. světové války těžba ustála úplně a již se nikdy neobnovila.

V Otovicích se konala každoročně na svátek Jiřího tradiční pouť pod kostelem, který patřil obci Martínkovice. Tradiční zábavy se konaly v hostinci „Na písku“ pod kostelem. Hostinec postavil klášter v roce 1536. Již v roce 1560 ji odprodal opat Jan z Chotova do soukromých rukou. Na louce před hostincem se každoročně konaly ohromné poutě, Georgsfest, broumovským dialektem Jerchafest, nemající v celém kraji obdoby. Na poutě se sjížděli návštěvníci ze široka daleka a užívali si přes dvě stě atrakcí a stovky stánků, ve kterých se dalo koupit úplně všechno. Tradice se zachovala i po válce, ale s výstavbou zemědělského areálu vše zaniklo. V těchto místech stojí též morový sloup z roku 1639. Dnes se koná každoročně jen pouťová zábava a výstava drobného zvířectva v prostoru u kostela sv. Barbory v Otovicích.

Kostel sv. Barbory byl postavený patrně podle plánů Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Podle dochovaných záznamů bylo s jeho stavbou na místě původní dřevěné kaple započato v roce 1725, kostel byl vysvěcen v roce 1726 a o rok později i dokončen. Původní dřevěný kostelík, patřící protestantům byl v roce 1724 zbourán. Asi nejcennější památkou je v současné době uvnitř otovického kostela

oltář v jižní střední kapli, který byl původně oltářem hlavním. Reliéfy z oltářních křídel a další plastiky byly uloženy v depozitáři a v broumovském muzeu. V muzeu najdete i pozdně gotický deskový obraz Ukřižování, který je původně z otovického kostela a je jedinečnou památkou svého druhu v celém regionu. Ve 30. letech byl u kostela zřízen památník padlých v 1. světové válce, jehož autorem je trutnovský sochař Emil Schwandtner.

Obec má i bohatou historii ve školství. První učitel se v obci objevil v roce 1788. Budova školy (dnešní OÚ) se začala stavět až v roce 1872, v roce 1873 byla vysvěcena a v roce 1874 se v ní začalo učit. V některých letech ji navštěvovalo až 100 dětí, škola byla dvoutřídní. Pár českých dětí dojíždělo, ale do české školy do Broumova. V budově školy byla umístěna obecní knihovna, knihovníka dělal učitel. I po válce byla škola dvoutřídní. V roce 1973 se však začalo s rekonstrukcí budovy. Výuka nebyla již nikdy obnovena. V Otovicích bylo každoročně „na handlu“ několik českých dětí, hlavně z okolí Hronova a Náchoda. Německé děti byly pak zase v českých rodinách, aby se zdokonalily v českém jazyce. Na úplném konci Otovic po pravé straně řeky Stěnavy stojí barokní mlýn. V roce 1793, zvaný Umlaufův, jehož nedochovaná mlýnice je datována rokem 1776, klenák nad sklepem nese dokonce letopočet 1772. V objektu se dochovaly i klenuté stropy a další původní architektonické prvky, především však jeho celkový ráz včetně reprezentativního loubí. Ostění a zárubně, ale i dekorace fasády jsou zhotoveny z červeného pískovce, pro Broumovsko typického. Mlýn je budovou s největším užitím červeného pískovce na Broumovsku. V nice nad římsou je osazena skvostná soška sv. Floriána, jež pyšně vévodí štítu obytné části mlýna. Budova i její majitelé jsou však od nepaměti sužováni častými povodněmi. V důsledku polohy při nízkých březích Stěnavy bývají povodněmi často zasaženy celé Otovice, největší záplavy na celém Broumovsku byly 18. června 1979 a 7. července 1997, odstranění následků této povodně si vyžádalo stavbu nových mostů přes Stěnavu a náročnější úpravy místních komunikací. Samoobsluha se v obci začala stavět v roce 1974. Slavnostní otevření samoobsluhy bylo 4. 2. 1977. Samoobsluha byla otevřena do června 1996, od této doby nebyla už nikdy otevřena. V roce 2002 byla tato budova, která patřila Jednotě Hronov dražena, od té doby je z této budovy truhlárna. Ves vznikla asi kolem roku 1253. Rozkládá se v délce 4 km podél řeky Stěnavy až na státní hranici s Polskou republikou. Původně zde byl jen dvůr, patřil k Velké Vsi. Postupným zabíráním krajiny břevnovským klášterem docházelo k zakládání vesnic, tedy i Otovic. Název vesnice vznikl pravděpodobně kolem roku 1300 podle zakladatele Oty. Původními obyvateli vesnice byli Němci, kteří měli s klášterem sjednané smlouvy o bezplatné užívání půdy po dobu 16 let. Nejprve však museli vymýtit lesy a zúrodnit půdu. V roce 1724 byl vystavěn kostel sv. Barbory. V roce 1789 byla otevřena německá obecná škola, která sloužila až do roku 1944. V roce 1889 přijel do vsi první osobní vlak. Po vzniku Československa žila ve vsi česká menšina, byli to převážně zaměstnanci celnice a finanční strážé. Obec byla dost bohatá, protože zde byla velmi úrodná půda. Svou roli sehrála i dráha, která přes Otovice pokračovala až do Kladska. V obci se také těžil vápenec a páliło se zde vápno. Obec měla svoji cihelnu, několik hospod a mlýnů, pilu a byla zde zastoupena téměř všechna řemesla. České obyvatelstvo je v obci od roku 1945, kdy začalo osídlování pohraničí. V obci není žádný průmysl, převažuje zemědělská výroba. Osu větší části zastavěného území Otovic tvoří silnice II/302, spojující hraniční přechod, Otovice, Broumov a Meziměstí. Paralelně se silnicí II/302 prochází údolím řeky Stěnavy také železniční trať z Meziměstí a Broumova, která ve stanici Otovice - zastávka končí. V obci je vybudována pouze základní občanská vybavenost, která je soustředěna převážně do centra obce. Dominantou centra obce je kostel sv. Barbory.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1300.

